

Dobromir Durczewski

Śląskowo, pow. Rawicz. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 8, 100

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SZCZECIN - Zamek.

**patrz
wczesne średniowiecze**

**ŚLĄSKOWO, pow. Rawicz
Stanowisko 1**

**Konserwator Zabytków
Archeologicznych
w Poznaniu**

Badania prowadził mgr Dobromir Durczewski. Finansował WKZ w Poznaniu. Pierwszy sezon badań i ostatni. Osadnictwo z okresów halsztackiego, wpływów rzymskich i wczesnośredniowiecznego.

Stanowisko położone jest 1 km na południowy-wschód od wsi Śląskowo, 50 m na zachód od rzeki Orli. Obiekt uznany ongiś za grodzisko stanowi małe wzgórze o wymiarach 60 x 70 m, z nikłym zakłębieniem w środku sugerującym majdan. Badania miały charakter weryfikacyjny.

Wykop przecinający wzgórze usytuowano na linii wschód-zachód. Stwierdzono występowanie pod próchnicą warstwy kulturowej w postaci szaroczarnej ziemi, której grubość w części środkowej wzgórza wynosiła 10-20 cm. Warstwa ta nie tworzyła linii ciągłej. Grubość warstwy kulturowej wzrosła na przeciwległych szczytach wzgórza i na jego stokach zewnętrznych. Na zakończeniu wschodnim wykopu grubość tej warstwy wynosiła 30 cm, a na zakończeniu zachodnim 70 cm - z tym, że warstwa czarnej ziemi przemieszana była z piaskiem i gliną. Ponieważ na stanowisku nie odkryto wału, dlatego nie można obiektu uznać za grodzisko. W trakcie badań odkryto również 3 jamy, w przekroju pionowym półkoliste, a w rzucie poziomym w przybliżeniu okrągłe o średnicy około 1 m. Jamy wypełnione były czarną ziemią, w której wyst. powały nieliczne fragmenty naczyń i kości zwierzęce. Funkcja jam nie została wyjaśniona. W części zachodniej wykopu odkryto dodatkowo bruk kamienny, który jak się okazało stanowił fragment drogi lub wybrukowanego podjazdu do zabudowań młyna albo wiatraka, istniejących w XIX wieku.

Inwentarz ruchomy na stanowisku był bardzo ubogi. Odkryto tylko ułamki ceramiczne, trochę polepy i kości zwierzęcych oraz nóż żelazny. Na podstawie ceramiki stwierdzono, że osada na stanowisku 1 należała do ludności kultury łużyckiej z okresu halsztackiego. Na powyższym stanowisku znaleziono również skorupy pochodzące z II oraz XI w. n. e.